

Miłuję więc „Sokoła“, że tak, wśród najuboższych mieniem i duchem, krzese iskry zapala płomienie miłości ojczyzny. I wybuchają z tej rzeszy robotniczej szarzy, ubogo odziani, kurzem ziemi i pyłem węgla okryci, o spalonych hutni-

czym ogniem twarzach, o spracowanych szerokich a silnych dłoniach, nowi synowie Polski i idą z utajonymi w duszy ogniami, z zapoznanymi przez nas żarami uczuć nowi robotnicy — Prometeusze ku słońcu ku Polsce! *Bernard Chrzanowski.*

„Widzimy rozdźwięk i rozterkę nawet i w tem, w czem się dawniej wszyscy jednocyli, bo w miłości dla ojczyzny. — A przecież jeżeli kiedy, to chyba dziś skupić się i zestrzelić myśli w jedno ognisko należy”.

Juljan Nowakowski.

OBÓZ WIELKIEJ POLSKI.

1. O.W.P. jest organizacją świadomych sił narodu, mającą za zadanie uczynić go zdolnym do silnego ujęcia w swe ręce spraw swoich, sprawić ażeby stał się on w pełnem tego słowa znaczeniu panem swoich losów.

2. Celem naszego narodu, w pojęciu O.W.P. jest, stać się narodem wielkim, zarówno w życiu wewnętrznem państwa, jak w stosunkach międzynarodowych. Wielkim jest naród, który wysoko nosi sztandar swej wiary, swej cywilizacji i swej państwowości. Działalność Obozu zmierza do tego, ażeby Polacy sami czcili i nakazywali innym cześć dla swej wiary, dla cywilizacji polskiej i dla państwa polskiego.

3. Wiara narodu polskiego, religia rzymsko-katolicka, musi zajmować stanowisko religii panującej, ściśle związanej z państwem i jego życiem, oraz stanowić podstawę wychowania młodych pokoleń. Przy zapewnionej ustawami państwowemi wolności sumienia — zorganizowany naród nie może tolerować, ażeby jego wiara była przedmiotem ataków lub doznawała obrazy z czyjejkolwiek strony, ażeby religią frymarczono dla jakichkolwiek celów lub prowadzono zorganizowaną akcję w celu rozkładu życia religijnego narodu.

4. Cywilizacja polska jeżeli ma być cywilizacją wielkiego narodu musi się wyrażać:

a) w przywiązaniu i czci dla przeszłości, dla tradycji polskiej, w noszeniu z godnością imienia Polaka;

b) w głębokim poczuciu obowiązku względem Ojczyzny i odpowiedzialności każdego obywatela za swe czyny na zajmowanym stanowisku w życiu narodu;

c) w poczuciu hierarchji, przy organizacji zarówno pracy, jak walki, i w surowej karności, bez hierarchji bowiem i karności naród jest bezwładnem ciałem, niezdolnem do jakiegokolwiek działania;

d) w wysokim poziomie obyczajów i dyscyplinie obyczajowej, nakazującej wszystkim szanować poczucie moralne narodu;

e) w organizacji surowej opinii publicznej, swym naciskiem niedopuszczającej do czynów przynoszących narodowi szkodę polityczną, moralną lub materialną;